

æterno fuerunt, vel non? si secundum evidens est dari principium aliquid cælorum productuum, quod nequit vllum esse ex creatis visibilibus principiis: neq; enim ex natura cælorū est, vt in hoc, aut illo tépore, potius quā in anteriori, aut posteriori creetur, si verò primū cœcedis, adhuc euincatur effectuum illorum principium, cùm enim non sint à se erunt ab alio, cumque illud aliud nō sit cœlum, neque vllum aliud corpus, ex iis quæ componunt mundum, erit necessariò Deus.

4. Ratio ex figura. Quarum medium à figura sumitus, ad quā terra, vel quodlibet aliud est in differens, exigunt enim natura terra, vt leviori subdit, seu non sit supra corporalium se leuius in eadē linea recta, vel obliqua, per quā descendere posset: licet animalia pars aquæ, vt quæ est in fundo Oceani, sit vicinior centro aliqua parte terra, vt quæ est in cacumine montis Libani, nulla tamen inferiur terra, vel aquæ violentia, cùm talis pars terra altior non infideat parti aquæ depressiori, cùm ergo natura terra figura hanc non exigit, quā in ipsa videmus, debet assignari causa illâ determinans, quæ est Deus.

5. Ratio ex multitudine. Quintum ex multitudine individuum petere possumus, cur enim plura sunt individua in una duorum, & specierum, quam in alia? cur plures leones, quam phœnices? cur plures homines, quam leones? cur maior ferri, quam auri quantitas? imo & idem ex multitudine entium in specie sumptorum probant aliqui; cur enim plures herbarum, quam animalium species? vel cur tot horum, & illarum (species, non plures, neque pauciores nisi id in numinis æterni voluntatem refundamus; verum vt ad individua revertamur, vnde sit, vt tanta eorum multitudine in speciebus quibusdam, in aliis verò tam pauca reperiatur, nisi quia Deus,

qui omnes species regit, arque conferuat, ita decrevit? Sed hanc maternam aduersus Atheos virginem. Dic obsecro, impie, vnde sit, ut sis potius hic homo, quālius hoc individuum, & non aliud? nunquid à Domino factū est istud? nunquid pauperissimum esse potuisse, nunquid claudus, strabo, mutus, & surdus, vbi tamen diues es, & integra, si non mentis saltē corporis valeridine? Agnosce igitur hæc omnia tibi à Deo Opt. Max. collata fuisse.

Sexum medium in varia gradum intensione constituant, ad quam multæ res quæ cernimus, sunt indifferentes; malo tamen ab existentia sex tam ratione petere; etenim cùm existentia rerum sit ab alio, postulat aliquod existens à se, vel processum infinitum postremū sālā falsitatis arguimus, & iterum destruemus, igitur ens à se intenso, necessariò concedendum est, cuius existentia sit æquè necessaria, ac eius essentia, eadémque omnino cum illa, vt essentias rerum, quæ dicuntur æternæ veritatis, & immutabiles, prout sol non repugnantiam includunt, ad actum reducat, & existentes faciat, quaæ alioquin nihil ferunt actu, nisi virüs ipsius causæ potentis illas efficiere, vnde de theologi creaturam, prout in Deo est, creatrī existentiam appellant.

Ex quibus medijs non defunt, qui concludant istam propositionem, Deus est, esse, etiam quoad nos, omnium propositionum, quæ cognoscuntur in alio eidemtissimum, atque notissimum, & longè evidenter, quām finitam. Darur aliqua substantia completa, darur materia, & forma substantialis; darur virtus in magnete ad ferrum attractendum, &c.

6. Ratio ex pluribus rebus.

7. Ratio ab existentia rerum.

Quomodo propositione hoc, Deus est, nota sit.

R A T I O X X V.

Depromitur ex rebus moralibus.

Varia artificia. **S**I nulla domus sine patrefamilias, nulla præsencia sine principe, nullum regnum sine rege, nullus exercitus sine duce stare potest, quanto minus totus iste mundus ex tot dissidentibus partibus compactus sine aliqua causa vniuersali stare poterit, quæ sit illius gubernatrix? maximè cùm totam rerum vniuersitatem ita conferuari, arque perpetuari videamus, vt singula iuxta naturæ exigentiam suo tempore adueniantib; sane tam admirabilem, tamque constantem dispositionem obseruamus, vt ea nullo modo in casum referri possit, sed necessariò in summi numinis prouidentiam refundi debeat, alioquin enim non semper continuari deberent, quæ videmus, quandoquidem illud quod casu contingit, raro fieri solet. Profectò satis demissari non possumus. Athorum insipientiam, qui, visa re aliqua artefacta, vt columba Tarentini, quæ in medio ære pédula conquiscebat, sphæra Archimedis motus cœlestes referente: musca Norimbergensi mensam, & convivias circumvolantib; & rande in manu Domini conquiscente; horologio varijs rotis compacto cum indice, cāpam in Caroli 5. annulum inclusa; Iliade Homerica in nuce posita, & cætris artefactis bene perspectis, libertissimè faten-

tur, & assertunt id casu factum non esse, sed ab ingenioso, & excellenti artifice: & tamen vñis rebus naturalibus, quæ in infinitum prope sunt artefactis excellentiores, summum artificem, & rerum omnium naturalium, arque supernaturalium mirabilium, admittere nolunt; enim suero columbam Tarentini cum vera columba confertant, proflus fateri cogentur vnicum veræ columbae volatum rora artificiali columba longè perfectiore esse, vt iam illius naturalis artificem infinitis partibus Tarentino perfectiore asseverare necesse sit. Quām stultum, & insanum est ectypum demirari, non vero prototypum. Age vero Athæ, folas apestib; obijcio, vt omnina arma deponas: vnde sit, vt suas cellulas non trigonas, non tetragonas, non rotundas, sed exagonas fabricent? nunquid hanc à se, an à Deo repetunt industrias? poterat quidem rotundas efficeri, vt capacissima essent, quādquidem figurarum omnium isoperimetrarum rotunda capacissima est: at plurima spacia circulos inter continent replenda, sufficiunt, ne darent vacuum: poterant triangulares efformare, præfertim cùm figura triangularis nullum spatium replendū relinqueret: verū illa est minimæ inter regulares figuræ capacitas

Mira de apibus, & cut cellulas faciant cum sex angulis.